

[Munch-Petersen.]

lem eller andre Repræsentanter for hans Parti, hvilke af disse Krav han da er Modstander af, og hvorfor han er Modstander af dem.

Der staar i § 1: „Det forbydes af Profit hensyn at formindske Besætningen paa et Skib.“ Mener det ærede Medlem, at Rederne skal have Lov til af Profit hensyn at formindske Besætningen paa et Skib? Der staar: „Alle Skibsbesætninger, som er formindsket siden 1926, skal uopholdelig (senest i Løbet af 3 Maaneder) atter udvides til deres gamle Omfang.“ Hvorfor er Socialdemokratiet imod dette?

Derefter er der Bestemmelserne om Arbejdstiden, og her talte det ærede Medlem Hr. P. Andersen vist noget om sin personlige Mening, det var noget om, at man skulde have 6 Timers Arbejde i Maskinen. Der kom altsaa i hvert Fald en vis personlig Sympati til Udtryk for § 3 i vort Lovforslag, thi § 3 bestemmer, at „Arbejdstiden maa ikke overskride 8 Timer paa Dæk og 6 Timer i Maskinen. Mandskabet (undtagen Betjenings- og Forplejningspersonalet) og Officererne skal paa Dæk arbejde i 3 Vagter, i Maskinen i 4 Vagter. I Troperne skal Arbejdstiden for alle højst være 6 Timer. I Havn maa Arbejdstiden ikke overskride 7 Timer.“ Men alligevel, til Trods for den personlige Sympati, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen gav Udtryk for over for et enkelt af disse Krav, maa hans Stilling hertil vel ogsaa være indbefattet i hans Bemærkning om, at han ikke kan tilslutte sig dette Lovforslag. Vi har her formuleret principielle Krav, som Arbejderne ude omkring absolut er Tilhængere af, nemlig en Nedsættelse af Arbejdstiden med Bibeholdelse af Lønningerne og naturligvis med Antagelse af et tilsvarende Antal Arbejdere, det samme Krav, som vi har formuleret med Hensyn til Statens Tjenestemænd og Arbejdere.

§ 4 indeholder Forbud mod Flagskiftning. Som jeg nævnte før, foregaar denne Flagskiftning faktisk — den foregaar endogsaa i Selskaber, der kalder sig med det nationale Navn „Dannebrog“ — for derved at forøge Profiten. Jeg kan ikke faa andet ud af det, efter den Skolelærdom, jeg har, end at dette maa gaa ind under, hvad man fra almindelig borgerlig Side betragter som Landsforræderi. Ligesom det maa være Landsforræderi, naar Rustningskapitalen sælger Vaaben til andre Lande til Anvendelse mod deres eget Lands Arbejdere, paa samme Maade maa det være Landsforræderi, naar man ganske formelt lader Skibe komme

ind under fremmed Flag for derved at forøge Profiten. Hvorfor ønsker Socialdemokratiet ikke denne Flagskiftning forbudt?

§ 5 indeholder Bestemmelserne om Forhyring og Mønstring. „Udgifterne ved Forhyring og Mønstring betales af Staten. Kontorerne ledes af Udvalg, som vælges af de arbejdsløse selv. Forhyring foregaar efter Tur efter Arbejdsløshedsperiodens Længde. Rederne er pligtige til at antage de Søfolk, der saaledes forhyres.“ Det er et Krav, som Arbejderne i de forskellige Fag stiller, som Søfolkene til Dels har faaet gennemført. Ved den sidste Overenskomst lykkedes det ganske vist ikke Søfyrbødernes Forbund at faa dette Krav optaget i Overenskomsten; men enhver klassebevidst Sømand i Dag betragter det som en given Ting, at det gælder alligevel, og at det er hans Pligt ikke at gaa uden om den Forhyring, som Forbundet har. Hvorfor vil man ikke formulere dette Krav, naar man dog vil vedtage en Lov til Beskyttelse af Søfolkene?

Eller er det maaske Straffebestemmelserne imod Rederne i § 6, som gør, at Socialdemokratiet maa afvise dette Forslag? Det er dog naturligt; naar man forbyder visse Ting, maa der være Straffebestemmelser for dem, der overtræder Loven.

Med Hensyn til vort Lovforslag maa vi altsaa udbede os en noget nærmere Forklaring. De forskellige Ordførere er gaet uhyre let hen over det, og jeg forstaaar, at Hensigten med at knytte det sammen med det andet Lovforslag, at faa udskudt Behandlingen af det fra den Dag, da vore andre Lovforslag var til Behandling, til i Dag, netop er, at man ønsker at kunne gaa let hen over det. Det kan ganske vist være en Fordel, hvis man vil undgaa ubehagelige Spørgsmaal; men Offentligheden maa dog kunne kræve, at de forskellige Partiers Repræsentanter virkelig tager Stilling til disse Krav, som begge Søfolkernes Organisationer har opstillet.

Som jeg sagde i min Indledning, maa man se paa Regeringens Forslag som en Forholdsregel, fremkaldt af den voksende Stemning, der er blandt Søfolkene for nu at føre en Kamp for at faa forbedrede Levevilkkaar, en Stemning, som kom til Udtryk gennem Søfolkernes Strejke i Fjor, og som er kommet til Udtryk gennem de endnu større Stemmetal for Forkastelse af Overenskomsterne ved Urafstemningen i Søfyrbødernes og Sømandenes Forbund i Aar. Det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for en Tankegang, som sikkert giver Regeringens virkelige Begrundelse for at fremsætte dette Lovforslag, at man ønsker at